

عنوان مقاله:

ارائه و ارزیابی مدلی جهت برآورد تبخیر و تعرق پتانسیل در مناطق ساحلی ایران

محل انتشار:

اولین همایش سازگاری با کم آبی (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بیژن نظری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبیاری و زهکشی، دانشگاه تهران

عبدالمجید لیاقت - دانشیار گروه مهندسی آبیاری و آبادانی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تبخیر و تعرق پتانسیل (ET_0) یکی از مهمترین مولفه‌های چرخه آب است که در طرح‌های آبیاری، مطالعات زهکشی و هیدرولوژیکی برآورد میشود و تخمین صحیح آن از فاکتورهای اساسی در بهبود کارآیی مصرف آب است. با توجه به تعدد روابط ارائه شده برای محاسبه ET_0 و عدم کارآیی آنها در شرایط مختلف اقلیمی، سازمان جهانی خواربار و کشاورزی (فائو) پس از مطالعاتی جامع روش فائو پنمن مانیتیت را به عنوان روش استاندارد برآورد ET_0 معرفی کرده است. روش فائو پنمن مانیتیت برای محاسبه ET_0 نیازمند اطلاعات هواشناسی متعددی است که در بسیاری از مناطق ایران به علت نبود این اطلاعات استفاده از این روش با محدودیت مواجه می‌باشد. در این مطالعه با بررسی روابطی که برای محاسبه ضریب تشتک (نسبت ET_0 به تبخیر از تشتک) ارائه شده است، رابط‌های استخراج شده است تا در مناطق بدون ایستگاه هواشناسی با داشتن حداقل اطلاعات هواشناسی (دمای هوا و تبخیر از تشتک) بتوان مقادیر ET_0 را با دقت قابل قبولی برآورد کرد. در این مطالعه ایستگاه‌های بندر عباس، اهواز، آبادان، بوشهر، رشت، بندر انزلی، آستارا، رامسر و بابلسر (شهر های ساحلی جنوبی و شمالی) مورد مطالعه قرار گرفته است. به کمک رابطه ارائه شده برای ضریب تشتک مقادیر ET_0 از روش تشتک تبخیر محاسبه شده و با مقادیر ET_0 بدست آمده از روش فائو پنمن مانیتیت مقایسه گردید. خطای متوسط (AE) در محدوده 0 / 38 تا 0 / 58 میلیمتر بر روز و ضریب تعیین (r^2) در محدوده 92 تا 94 درصد برآورد شده است. طبق نتایج این مطالعات، مدل ارائه شده بر اساس اطلاعات تبخیر و دمای هوا میتواند با دقت بسیار خوبی برای برآورد ET_0 در مناطق ساحلی مورد استفاده قرار گیرد

کلمات کلیدی:

تبخیر و تعرق پتانسیل، فائو پنمن مانیتیت، تشتک تبخیر، مناطق ساحلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/39587>

